

lesarabrev

Ósannindi um kokkaskúlan

Grein og greinastubbi um kokkaskúlan í Klaksvík skal eg sum gamal næmingur ikki lata fara aftur-við.

Eg skal átala, at spurnartekin verða sett við fakligu kvalifikatiónir hjá lærarum skúlans. Tvørturímóti skal eg bera teim alt gott. Dugnaligir, nærlagdir og ófórir til frálæru.

Men hetta er nokk gamla søgan um eggið, ið skal læra hønuna. Fara tit

á skúlan, so er tað til at læra, bæði ta praktisku og teoretisku síðuna av kokkastarvinum. Pen-summið er stórt og vitt-fevrandi, so tað er bara at fyrireika seg væl til hvønn skúladag. Knarrini, ið ikki vilja acceptera disiplin skúlans, kunnu bara fara aftur til hús. Eg fór á skúlan fyri at fáa mær kokka-útbúgving. Hana fekk eg prógv i, umframt avbera gott ummæli fyri lærutíð-

ina umborð á Ólavi Halga.

At kokkurin tjúmsar nakrar knettabollar í grýtuna ella langar eitt tjógv í ovnin sum frálæru, er loddrett lygn. Tað er ikki lætt at vera lærari, um næmingarnir halda seg duga alt.

Persónliga skal eg takka øllum lærarum við kokkaskúlan í Klaksvík fyri eina avbera lærurika og góða tíð, og vónandi kemur ikki slíkt briksl og

tvætl í bløðini aftur.

Sjálvandi er einki menniskja lýtaleyti, men latið vera við at útspilla ein góðan skúla.

Tórunn Andreassen,
skipskokkur,
Tórshavn

Góður dómari —
vánaligur blaðmaður

Hr. Redaktør.

Sáfremt Deres idræts-skríbent ikki af egen drift dementerer sine angreb på dommeren i den østrigske/færøske landskamp for-gangene onsdag, som han fremturer med i dagens avis, ønsker jeg følgende optagte som læserbrev.

I lørdagens udgave af Sosialurin får man den endegyldige forklaring på, hvorfor det ikke lykkedes det færøske landshold at gentage bedriften fra Landskrona og slå det østrigske landshold: DOMMEREN var en idiot! Den forklaring er altid letkøbt og ofte anvendt blandt fanatikere og ukyndige — det hændes sig endog en gang imellem at den er rigtig, men som oftest er den forkert. Det er den i hvert fald i dette tilfælde. Jeg kan ikke komme ind på alle journalistens påstande, men jeg vil i det følgende tilbagelægge et par af hans uhyrligheder.

Det første østrigske mål. Journalisten hævder at der var off-side, og kommer med en lang, tåbelig og forvirret forklaring på sit synspunkt.

Det kan lettest tilbagevises ved at forklare, hvad off-side er. En spiller er off-side, hvis han er på modpartiets banehalvdel og er nærmere modpartiets mållinie end bolden og de to bagerste af modpartiets spillere i spilleøjeblikket. Et nøje studium af TV-optagelserne af kampen vil afsløre, at en off-side kendelse i første halvleg 13. minut ville have været intet mindre end en katastrofe for dommer og liniedommer.

Abrahams advarsel. Abrahams advarsel er helt i orden. Det vil alle kunne forstå, hvis de kendte til fodboldloven og FIFA's afgørelser. I Abrahams tilfælde drejer det sig om § 12, III, stk. 1 "En spiller skal advares, hvis han indtræder eller genindtræder på spillepladsen for at deltage i spillet... uden... at have fået tegn fra dommeren, der viser at han har godkendt det." (citeret fra Love om Association Fodbold, DBU 1991 s. 31, mine fremhævelser). I kommentarerne til loven (FIFA's internationale afgørelser) står endvidere i

stk. 5: "Når en spiller indtræder eller genindtræder i spillet, efter at kampen er begyndt, skal han melde sig til dommeren ved at påkalde sig dennes opmærksomhed fra side-linien. Dommerens tegn skal gives så tydeligt, at spilleren forstår, at han må træde ind på spillepladsen. Dommeren behøver ikke at vente til spillet er standstødt, men han bestemmer, som den eneste, hvornår spilleren må træde ind. (citeret fra Love om Association Fodbold, DBU 1991, s. 32, mine fremhævelser). Som der fremgår af ovenstående ved advarslen til Abraham altså 100% korrekt. Man kan måske ikke forlange, at en spiller, der er ivrig efter at komme ind og hjælpe kammeraterne, skal kunne forstå, kende og overholde denne bestemmelse, men de mange ledere og trænere, der sidder på bænken skulle kunne være i stand til at vejlede spilleren på en sådan måde, at han ikke får en dum advarsel som denne. Ansvar ligger ene og alene på holdleder og evt. træner. Desværre er dommeren ikke i stand til at advare dem, når de ikke formår at leve op til deres ansvar og forpligtelser, men det må desværre gå ud over spillerne.

Jens Eriks advarsel er også helt efter bogen. I kommentarerne til Fodboldlovens § 12 står: "Tacklinger bagfra er tilladt, forudsat, at den efter dommerens skøn ikke er farlig. Hvis spilleren, som udfører tacklingen, ikke rammer bolden, men spænder ben for mod-

standeren, skal dommeren dømme direkte frispark. Udføres tacklingen på en sådan måde, at spilleren ikke har kontrol over den, idet der vises mangel på forudseenhed, og hensynet til modspilleren derved tilsidesættes, skal spilleren tildes en advarsel." (citeret fra Love om Association Fodbold, DBU 1991 s. 36, mine fremhævelser).

I de ovennævnte tre konkrete tilfælde, som Sosialurins skribent klandrer dommeren for, vil et nærmere studium af de gældende regler altså vise, at dommeren havde ret — og journalisten blot stillede sin uvidenhed til skue for al verden. Det skal han nu ikke være ked af, thi han er absolut ikke enestående. Det er så vidt jeg er orienteret normal god journalistisk praksis at sætte sig ind i de ting, man skriver om. Dette gælder blot ikke for sports- og især fodboldskribenter. Det synes nærmest som om, at jo mere tåbeligt og usagligt des bedre, er moralen inden for denne gren af journalistikken. Det kan selvfølgelig rades bod på dette, og jeg er sikker på, at FSF gerne ville hjælpe vor journaliststand op på et rimeligt niveau af kendskab til fodbold, hvis disse henvendte sig. FSF har i hvert fald ekspertisen til det.

Som aktiv og praktiserende dommer synes jeg, at vor kypriotiske ven klædede opgaven udmærket, måske havde han for lidt myndighed til at holde de færøske spilleres mangel på disciplin på plads en

Konur — kvinnur

Dimma nr. 58 filist i oddagreinin á, at danskt mál ikki longur tykist vera nøkur fyrmynd í Føroyum, tí konufólk sum eru vald inn á ting ella í landsstýrið verða ofta nevnd ávikavist lögtingsmenn og landsstýrismenn. Slíkt er óhoyrt í Danmark. Blaðið vil heldur hava okkum at siga landsstýrisskvinna osfr. Ikki kona, tí «at kona vanlig bert á føroyskum er ein kvinna, sum er (ella hevur verið) gift við manni...»

Hetta seinasta um konuna visir, at føroyskt mál tykist ikki longur vera nøkur fyrmynd í Føroyum. Tí kona hevur, alt tað eg veit, havt ein rúmari týðning enn tilsvarandi danska orðið kone. Umframt at merkja gift konufólk, merkir orðið eisini tað sama sum danska orðið kvinde. Eg minnst mangar gamlar konur, sum ongantið høvdu verið giftar. At kalla tær gamlar gentur, var ikki fólkaligt.

So vóru tað arbeiðskonur, hoykonur, neytakonur, sjómanskonur, barnakonur, bindingarkonur, seymikonur, nærkonur, vinkonur, skyldkonur, hjákonur og mangar aðrar konur, sum minni enn so altíð vóru giftar konur. Ógift konubrot mundu

eisini hittast í konugildi.

Orðið «kvinna» hevur í minum uppvøkstri litið og einki verið brúkt uttan í kvæða- og bibilskum máli. Tá var ikki hildið vanvirðisligt at siga konufólk um fólk av kvennkyni. Men tað er tað kanska blivið til nú — eftir danskari fyrmynd? Tilsvarandi danska orðið kvindfolk er í dag eitt niðrandi orð, svarandi til okkara orð kvendi — av sama upp-runa sum kvinna. Einki óvanligt er í tí, at lík orð hava ymiskan týðning í nærskyldum málum.

Kann skilakanan í landsstýrinum liva við at verða nevnd «sonur» ella -sen, so kann hon eisini óskammað verða nevnd landsstýrismáður, ja lög-máður um so skal vera! Og mannfólk kann eins væl vera sjúkrasystir, sum konufólk kann vera formaður. Orðið forkvinna er ein misskiljing og máls-ligur misvokstur.

Vit vinna ikki konufólk-inum betri javnstøðu í samfelagnum við bara at laga mál okkara eftir út-lendskari fyrmynd. Vit eiga framvegis at sleppa «at manna» konufólkabát-ar til stevnukappróðurin — manna teir við røskum konufólkum!

Sverri Egholm
25.05.1991

Stuðulspedagogur

Søkt verður eftir stuðulspedagogi frá 15. aug. 1991 til Duritu, sum er 4 ára gomul og hevur vøddasvinn.

Arbeiðið er spennandi og mennandi fyri fólk við útbúgving ella royndum innanfyri tað pedagogiska økið.

Møguligir upplýsingar fáast frá stovninum.

Umsóknarfreistin er úti 01. juni 1991.

Býlingshúsið millum Gilja
Millum Gilja 175
Tlf. 18372

Trykk
impr. **HEGNPELAR**

Diam.: 7 cm
Longd: 1,6 - 1,8 - 2,0 m

pr. stk. 1750

Tlf. 32001
Fax: 32050

Koyra um alt landið